

20.1.18

אל: משרד התרבות והספורט פקס 02-6517625

מאת: אביבה פלקסר ת.ז 51249415

הנדון: המלצתי למועמדות גב' עירית אורן גונדרס להדלקת משואה ביום העצמאות התשע"ח**אני מרגישה חובה, להציע את מועמדותה של גב' עירית אורן גונדרס מיסדת עמותת "אור למשפחות", להדלקת משואה ביום העצמאות**

עשייתה של עירית הינה יוצאת דופן וראויה לציון למען כינונו של עולם טוב יותר וחברה ערכית, כי היא נרתמה לעזרה למשפחות השכול בישראל, שעולמם חרב עליהם בעקבות נפילת בן משפחה במהלך השרות הצבאי או בפעולות איבה, בניסיון להאיר להם את החיים, לעורר בהם את החיים וללמד אותנו לחוות רגעי שמחה בצד הכאב והיגון.

על רקע הקורבן הכבד של המשפחות השכולות, יש חובה מיוחדת למדינה כלפי מי שנפגע בשירותה. אם המדינה סבורה, שהיא עושה מספיק למען משפחות השכול- אז היא טועה. עירית, בעזרת העמותה 'אור למשפחות', היא זו שממלאת את החלל שנוצר.

כולי תקווה, שתמצאו את עירית ראויה ובכך גם תאשרו, שבאמת אכפת לכם ממשפחות השכול, שחיהם לנצח נהרסו בשירות המדינה.

אמנם, משהב"ט נכנס לתמונה מיד ומציע עזרה בטיפול פסיכולוגי וגם מועברת קצבה כלשהי לאלמנה ולהורים השכולים. אך בכך אין די. הבור הוא כל כך עמוק, שקשה לצאת לחיים, לא ניתן לראות את האור. ועירית בהזדהות עם כאבנו ובפעולותיה, למען ההורים השכולים מאירה לנו את החשיכה.

תאמרו, שיום הזיכרון נועד לכבד את הקורבן שלנו- ולא היא. יום הזיכרון לא נקבע עבור המשפחות השכולות, שממש אינן זקוקות לו, אלא למען הציבור.

אני הצטרפתי לפני כ-5 שנים ל'משפחת השכול'- ב12.3.13. בני הטייס, ארז פלקסר [בן 31 במותו] והטייס נועם רון [בן 49 במותו], נהרגו, בהיותם במילואים באימון טיסה שגרתי, בגלל סדק בלהב שלא אותר בזמן, שגרם להתרסקות מסוק הקובר. מאז האסון מרגישה בדידות עצומה וקושי גדול. מצופה מאיתנו לשמור על פאסון בשביל האחים השכולים והסובבים. אך בפנים, הלב פצוע ודואב. מאז האסון, כבר לא יכולה לעשות למען עצמי כלום. הכול איבד טעם.

עירית מחבקת ומאמצת לליבה אותנו, ההורים השכולים, מתוך הרגשתה, שזו החובה שלה ושל אזרחי המדינה לחבק את המשפחות השכולות שנתנו את היקר להם מכל בשביל המדינה. רק היא באישיותה, באנושיות שבה, באיכפתיות שלה ובעשייתה, נותנת תחושה שלמישהו במדינה הזו כואב באמת על האסון שלנו.

התחושה הזו, שלמישהו באמת איכפת מאיתנו, חשובה לי ואני מניחה שגם להורים השכולים.

צריך להבין, שלא לכל משפחה שכולה יש מעגל של תמיכה רחב. יש משפחות קטנות ויש רבים במעגלים היותר קרובים ורחוקים, שפשוט נאלמים ונעלמים בטענה כי אינם יודעים כיצד להגיב. שיחה טלפונית פה ושם מקרובי משפחה אינה מהווה את התמיכה הנדרשת ולא מצליחה להקהות את הכאב.

מניסיוני העגום אין סולידריות מהסביבה. להיפך- אנשים מתחמקים ממני. הסביבה לא נעימה ואין תחושה שלמישהו אכפת בכלל מהגורל שנפל עלינו ולמזלם- לא עליהם.

מה שעירית עושה -כן מסייע! עירית מצליחה להשכיח מאתנו ולו לזמן קצר את אסוננו ומצליחה להעלות חיוך על פנינו במפגשים שמארגנת במהלך השנה. בכל המפגשים, היא מעניקה מחום ליבה

ונותנת חיבוק אמיתי **לא צבוע**. היא מכירה כל אחד ואחת בשמו ומתייחסת לכל אחד אישית [ומדובר בלמעלה מ-1500 איש].

היא משתדלת מאד ליצור היכרות ותקשורת בין המשתתפים כי בסופו של דבר השכול תופס משפחות מכל קצוות הארץ ומכל השכבות, ורובם זרים זה לזה. 'השכול' הוא משפחה כביכול, אך מי שיוצרת את המשפחה זו עירית עם כל המתנדבים והמנדבים שהיא הצליחה לגייס..

כל העשייה של עירית היא בהתנדבות מלאה. לצורך כך גם גייסה את בני משפחתה, אשר כולם תורמים מזמנם וממרחם. עירית מצליחה גם להיעזר בתורמים נדיבים ואנחנו כולנו יודעים, שלא קל לגייס תרומות. והיא מצליחה לעשות זאת בזכות אישיותה החמה.

הוקרה מיוחדת מגיעה כמובן לצוות המתנדבות, להנהלה ולסובבים את עירית הפועלים להוציא אל הפועל את המשימות שמציבה עירית. כמו כן, הוקרה לתורמים שללא תרומתם כל המפעל הזה של עירית, לא יכול היה להתקיים.

על מנת להדגים את גודל פועלה המיטיב עם המשפחות השכולות באשר הם, מבקשת להפנות אתכם לאתר שלה באינטרנט.

עירית יצרה עימי קשר, מיד אחרי האסון [3 שבועות] ולא נתנה לי כל אפשרות לא להשתתף באירוע במלון בטבריה למען אמהות שכולות. [תבואי עם חברה!] ומאותו אירוע, כבר השתתפתי באירועים רבים נוספים, מושקעים בצורה בלתי רגילה ומשמעותיים ואשר מנסים להכניס **שמחה** וחיוך במשתתפים.

במהלך השנה וגם לפני יום הזיכרון, מקיימת עירית מיפגשים לנשים, לאבות ולהורים. לפעמים בבקרים ולפעמים בערבים. כל האירועים מתקיימים במלונות יפים ומושקעים בצורה יוצאת דופן עד לפרט האחרון.

היא גם לא שוכחת את העובדה, שהמשפחות מגיעות מכל קצווי הארץ ולכן מקיימת עירית אירועים בצפון בטבריה, בחיפה, באזור המרכז וגם בירושלים.

מידי פעם, אנחנו מתבשרים על הטבות למיניהם כמו יצירת קשר עם בי"ח הדסה או קבלת כרטיסים בחינם לאירועים בכל הארץ בתחומי המוסיקה וההצגות. גם למגוון של אפשרויות לימודיות בחינם או בהנחה היא דואגת.

כמה התרגשתי, כשהיא ארגנה יום שלם למפגש בין אלמנות לאימהות שכולות. מי עוד חשב בארץ, למודת השכול, על יוזמה מבורכת שכזו. רק מי שרגיש ואכפתי לכאב השכול מבין עד כמה צריך לחזק מערכת יחסים שכזו.

כולי תקווה שתמצאו את עירית ראויה ובכך גם תאשרו, שבאמת אכפת לכם ממשפחות השכול, שחיהם לנצח נהרסו בשירות המדינה.

בברכה

אביבה פלקסר הירקון 37 חיפה 34461

048255629, 0549987009